

Open Brief in RD 16 mei 2011: Protestantse Kerk en Kerk in Actie open voor stemmen van Palestijnen én Israël

De Protestantse Kerk en Kerk in Actie willen luisteren naar de stemmen van zowel Israël als van Palestijnse christenen. De steun aan Sabeel stopzetten (zoals het commentaar in RD 13-5 vraagt) is daarom niet aan de orde, schrijven E. J. Hazeleger en dr. A. J. Plaisier.

"De Protestantse Kerk weet zich 'onopgeefbaar verbonden met het Joodse volk, een volk dat nu bestaat in een eigen land en met een eigen staat. Zij weet zich evenzeer deel van de wereldwijde kerk van Christus, waartoe zeker ook de Palestijnse christenen behoren. Terecht stelt het hoofdredactioneel commentaar in RD 13-5 dat het aan de kerkleiding is om een goed evenwicht te vinden. Bij dit alles is het de hoofdtaak van de kerk om initiatieven te steunen die gericht zijn op verzoening tussen mensen, groepen en volkeren.

Regelmatig is er over dit thema bezorgdheid over de koers van onze kerk. Dat gaat soms zo ver dat de kerk in staat van beschuldiging wordt gesteld. Zij zou heimelijk antisemitisch zijn, of omgekeerd zich totaal niets aantrekken van het leed van Palestijnen. De sfeer van het "j'accuse" zit trouwens in het algemeen in de lucht. Het mes wordt op de borst gezet: nu kiezen of delen. Kiezen voor onopgeefbare verbondenheid met Israël of stoppen met de samenwerking met ICCO. Of stoppen met de steun aan Sabeel. Dan pas is het bewijs geleverd dat het eerste geen holle woorden zijn.

Hoe oprecht wellicht ook gemeend, dit wordt snel manipulatie. Daar moeten we niet aan meedoen. De samenwerking met ICCO wordt gecontinueerd. De band met Sabeel wordt niet opgegeven. En al zeker niet om daarmee een bewijs van goed gedrag te leveren. Dat zou de Protestantse Kerk tot een onbetrouwbare partner maken.

De Protestantse Kerk heeft haar visie (voorlopig) vastgesteld in de zogenaamde IP-nota van 2008. Eerlijk worden daar de kaarten op tafel gelegd. Zo goed als mogelijk wordt dit vertaald in de praktijk. In dat kader past Sabeel als partner. Zij is een van de waardevolle stemmen van de Palestijnse christenen. Dat is een kritische stem richting de huidige politiek van Israël, vanuit het perspectief van hen die lijden onder de gevolgen van deze politiek. Gevolgen die er wel degelijk zijn. Waarbij moet worden opgemerkt dat Sabeel de staat Israël erkent en tegen gewelddadige acties is. Die stem laten we dus tot ons spreken, overigens zonder ook met deze stem samen te vallen. Met partners worden soms stevige gesprekken gevoerd.

In datzelfde kader van de IP-nota past ook gevoeligheid van onze kant voor latente angst aan de kant van Israël dat het weer alleen komt te staan. Een angst waar we alleen al vanuit ons eigen verleden toch bepaald niet over kunnen heen hobbelen. Daarom steunt de Protestantse Kerk de actie van een flottielje die naar Gaza vaart niet. Daarom verheft zij eveneens de stem wanneer Joden in Nederland het gevoel hebben dat er voor hen geen plaats meer is en keert zij zich tegen een verbod op ritueel slachten.

Het is het goed recht van iedereen om het met deze invulling oneens te zijn. Dat scherpt. Verdachtmakingen doen dat niet."

>E. J. Hazeleger, programmamanager Kerk in Actie, en dr. A. J. Plaisier, scriba van de Protestantse Kerk in Nederland